

Kmetijska razstava planinskih dežel. Drustvo »Grazer Herbstmesse« vzprijorilo letošnjem jesenskemu sejmu pod protektoratom ekselence E. grofa Attensa kmetijsko razstavo planinskih dežel, h kateri se vabi vse kmetijske in sosedne korporacije. C. kr. kmetijska družba poslala je kot svoje zastopnike v odbor graščaka in dežel. poslance Klammer, graščaka dr. Klusemann in generalnega tajnika Juvana. G. Klammer zastopa obnem zvezo štajerskih kmetijskih združenj. Svojo udeležbo so nadalje za naznanili: štaj. sadjarsko društvo, društvo za čebelarstvo, društvo hmeljarskih producentov v Žalcu; ptujška podružnica c. kr. kmetijske družbe pa je skupno z drugimi prevzela ureditev vinske razstave. Za posamezne skupine se je naprosilo odlične strokovnjake. Tudi večje število fabrik strojev se razstave udeleži. Gotovo bodo tudi kmetovalci razstavo z zemeljskimi pridelki bogato posetili.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Ptujška „čukalada.“ Preteklo nedeljo izbrali so se zopet tisti politični popi, ki zlorabljajo nezrele fantičke iz okolice v svoje črne namene, da vzprijorijo veliko izzivanje. Mi smo se že zadnjič prav odločno čudili, da se vodstvo minoritskega samostana ne zoperstavi tej politični izrabi katoliške cerkve. Minoritska cerkev vendar ni kak „narodni dom“ ali kakšnja srbofilka krčma. Posvečena je cerkev vendar katoliški veri, ne pa politiki prijateljstva napram Srbom, ki morijo katoliške duhovnike in požigajo cele katoliške vasi. Izvedeli smo, da je tej sedanjí prvaško-srbofilski hujskariji v Ptuj duša novi kaplan pater Ludvik Kartaša. Možakar je naslednik blagega pokojnega pater Zöhrer, ki se bode pač v grobu preobrnul, da hodi tak politični petelin zdaj po setvi prave krščanske ljubezni, ki jo je pokojnik sejal. Mladi „čukeci“ se pod takim vodstvom seveda prav predrzno gibljejo. Ker jim doslej še nikdo ni ušesa navil, ker se žalibog tudi njih stariši za to neumnost krokanje in zapravljanje časa ter denarja v politične namene ne brigajo, mislijo tisti kakor predpustni bajaci našemljeni fantički, da smejo tudi postaviti prezirati in da zanje ne velja noben paragraf. V nedeljo so praznovali blagoslovljenje svoje napehtane zastavice. Kumičica je bila žena ljubljanskega (!) advokata dr. Pegana, ki je prišel seveda tudi sam v Ptuj, mogočen kakor lev, pred katerim mora vse trepetati kakor listje v viharju. No, vse to bi nas končno ne vznemirjalo, kajti videli smo že mnogo komedij. Ali „čukeci“ ne vedo in kaplan Kartaša tudi ne in veliki ljubljanski jurist Pegan še manj, da se predpustne maškade brez oblastnega dovoljenja ne smejo vršiti. „Čukeci“ morajo šele lepo za dovoljenje prositi, predno smejo svoje rdeče srajce špacirat nositi. „Čukeci“ tega niso vpoštevali in so izzivali po mestu v svoji uniformi. Vprašamo, kaj bi se v Ljubljani ali v Zagrebu, ali v Belgradu zgodilo, ako bi nemški „turnerji“ s svojimi narodnimi znaki po ulicah izzivali? Pobili bi jih kakor pse!! Saj je znano, kako je pred očmi ljubljanske policije pred par leti nahujskanski druhal razsajala in tuje imetje na balkanski način uničevala, dokler niso cesarski vojaki s puško red napravili. V Ptuj se „čukecem“ ni ničesar zgodilo, čeprav so imeli baje že polne hlače. Le policaji so jih v zmislu postave prijazno seboj povabili in za kratki čas v luknjo vtaknili. Kajti policaja je zaprižena in mora svojo dolžnost storiti. Dobila je le tri „čukece“ pod ključek. Vsi so iz Versteje in se pišejo Francelček Lubev, Janezek Prosenjak in Janezek Kuhar. Komaj so nespametni fantki sedeli na policijski „prični“, sta že pridrdrala kaplan Kartaša in dr. Pegan in letela od Poncija do Pilata, da rešita „čukalado“. Dr. Pegan je menda mislil, da bodejo pred njim v Ptuj vsi, od župana pa do zadnjega lampista, na trebuh padli. Pa Ptujčani se niti tega Kranjca ne bojijo. Predstojnik mestnega urada je bil sicer tako ljubeznjiv, da je celo v svojem prostem času v urad prišel. Ali v zmislu postave je moral „čukece“ kaznovati in sicer je naložil menda z ozirom na njih mlečno nevednost vsakemu najnižjo globo 2 kron. Tako je ta zadeva končala. Mi pa prosimo danes minoritsko vodstvo prav odločno, naj napravi vsemu temu hujskanju konec. Kajti žal bi nam bilo, ako bi morali zopet v shrambo našega materijala poseči! Capito? Mokronosi „čukeci“ ne bodejo povzročali narodnostnih preprirov in bojov — vsaj v Ptuj ne! In tudi slovensko ljudstvo ne mara, da bi se pre-

drugačil minoritski samostan z politično prvaško trdnjavo. „Čuki“ naj delajo svoje opične komedije v Spahlu ali na kakem drugem klerikalnem gnojišču. Ali v Ptuj jih ne bodo!

V Ptuj dobijo slovenski prvaki vedno najbolj nerodne in smešne osebe za svoje politkovanje. Pametne slovenske voditelje, ki so imeli kaj vpliva, so sami ubili, — in tako delajo zdaj vso slovensko „politiko“ v Ptuj advokatski šribarji, politični popi in — žnidar Wesjak. S tem žnidarjem se moramo danes malo popečati. Ne zaradi njega samega, kajti možakar je v vsakem oziru tako brezpomemben, da se živ krst zanj ne briga. Ali govoriti hočemo o njem, ker je tipičen za ptujške narodnjake in ker se govori tudi o napihnjeni žabi. Kakšno je Wesjakovo politično mišljenje, ne vemo nikdo. Enkrat predseduje kot mali obrtnik socialističnim shodom, drugič agitira za vse nemške protestante, tretjič se pridruža za slovensko srbski liberalizem, četrtič zleze v „krigerako“ uniformo in se gré pred škofa klanjati, seveda nepovabljen, tako da celo mariborski škof njegovo izzivalno netaktnost z nemškim odgovorom zafreka, petič se prilizuje nemškim obrtnikom in jim ponuja vinča, v katerega menda bolj veruje nego v vso politiko, šestič slepari pri gotovih volitvah, tako da mu mora sodnija težko breme svetlih kronic olajšati — in tako naprej in naprej. Žnidar Wesjak torej ni miš in ni ptič! Kot slučajni načelnik krojaško-čevljarске obrtne zadruge se domišluje, da je skoraj toliko kakor turški veliki vezir. O tem niti govoriti nečemo, kako izvršuje načelniške dolžnosti. Gotovo je, da čevljarjev ne mara, ker je žnidar, in da se morajo drugi za „šostarje“ potegovati, medtem ko on pri Mohoriču o vinski letinji prorokuje. Pač pa se vtičuje v zadeve, ki jih ne razume, ne more razumeti in ne sme razumeti. V Ptuj imajo za učence neki zavod („Lehrlingshort“), za katerega se je seveda od obrtnih združenj male podpore prosilo. Na dotično pismo je Wesjak kot zadružni načelnik izjavil, da se nič ne dovoli, češ da so učenci iz zavoda slabši nego drugi. To je impertinenca! Cela vrsta obrtnikov je izjavila, da je ta trditve laž in da so učenci iz zavoda mnogo boljši. Vodstvo obrtne šole je na jako laskavi način izjavilo, da je izredno zadovoljno z uspehi „Lehrlingshorta“. Zgolj iz narodnega sovraštva je ta žnidarček Wesjak torej „Lehrlingshort“ obrekoval. Ko se ga je na nekem zborovanju za to predrznost odločno zlasalo, je molčal kakor grob. Odgovora ni vedel, ker ni imel suflerja! Zato pa je potem našunal znanega pisca ljubljanskih listov, da naj v „Slovenskem narodu“ na nesramni način resnico popači, da naj napada posamezne ptujške obrtnike in da naj laže, laže, laže. Seveda ne bode nikdo tisti čekčarji veroval, ker dotičnega lista sploh v Ptuj le malokdo čita. Ali Wesjaku povemo, da je od njega povzročeni članek od začetka do konca zlagan. In žalostno je, ako si hoče kdo politično veljavo z navadnim obrekovanjem prikupiti. Sicer pa naj se žnidar Wesjak pomiri. Nikdo ni kriv, da možakar svoj čas ni vboгал našemu nauku! „Šivanko v roko!“ smo mu svoj čas priporočali in šivanka bi bila zanj mnogo boljša nego — politkovanje!

Pomoč za Laško. Nesrečnim prebivalcem, ki so po polomu tamošnje posojilnice prizadeti, dovolilo je nemško društvo „Südmark“ 20.000 kron podpore. Pač lep čin! Nasprotniki pa beskaajo naprej. Kaj pa je pri mnogo večjih slovenskih polomih v Šoštanj, Celju, Ljubljani itd. rečimo Ciril-Metodova družba storila? . . .

V pijanosti zašel je vžitkar Majavšek pri Konjicah v neki potok in je utonil.

Lepa družina. V bližini Hrastnika pretepel je rudar Spitaler z burkljami stariše svoje žene in jih je težko ranil.

Zaprl so v S. Lenartu slov. gor. trgovca s perutnino Kurnika; mož stoji na sumu, da je neki hlev zažgal, v katerem je imel svoje jako dobro zavarovane konje. Na ta način si je hotel lepo svoto zavarovalnine prislepariti.

Babjeverje. V Petrovčah pri Celju zaprl so orožniki že dolgo zasledovani ciganki Ano in Marijo Brantner, ki sta lahkoverne kmete na vse mogoče načine sleparili. Med drugim sta ne-

spametnim osebam pravili, da se jima je pokojnih sorodnikov sanjalo, kateri baje cah trpijo. Kazali ste celo „pisma iz vica“ pokojnikov. Potem sta ciganki obljubili, da bosta s svojimi coprnijami grešne duše napake, kakor ni okus; naprten in laže za

Požar. Pri posestniku Tičar v Beru pri Radgoni nastal je požar, ki je napravil mnogo škode. Pri rešilnem delu bil je tudi sin Alojz Korosec tako težko ranjen, da morali v bolnišnico odpeljati.

Kamenje v vlak metali so neznani posojilniki v bližini Maribora. Razbili so eno šipo v bližini Maribora.

Blazna požigalka. Posestnica Jozefa Vojtni prodala je pred kratkim svoje prejevo. Potem pa je zblaznela in v blaznosti sestvo zažgala. Ogenj je napravil za 3000 škode.

Zaprl so v Mariboru že predkaznovanega G. Majcena iz sv. Tomaža pri Ormožu, ki je izvršil razne tatvine in poneverbe.

Rešitev življenja. Dijak Ignac Hornjov v Ptuj hotel je k svojemu bratu v Sv. Štefana. Spotoma padel je v Pesnico. Skozi in njegov pomočnik sta ga z življensko nevarnostjo iz valov rešila. Fant si je baje tudi močno pretresel.

Iz Koroškega.

V Rožeku (Rosegg) se vrši, kakor se piše, dné 13. t. m. ob 7. uri v prostorih stilske Leuthner letno zborovanje tamošnje družnice „Südmarke“. Po končanem zboru bode urednik K. Linhart iz Ptuj o kanski vojni in trializmu predaval. Poleg je preskrbljeno tudi za petje in druge zabave.

V Arnoldsteinu imenovali so poslana Waldner z ozirom na njegove velike zaslugi občno za častnega občana.

Poroka. Na Vrbi poročila se je gđ. Morak, hčrka lastnika vile in spediterja, z tehnikom Oskar Siegl. Čestitamo!

V Velikovcu (Völkermarkt) se je naselil doktor Viktor Pravditsch kot advokat.

Častno medajlo za 40 letno zvesto službo je ljudsko-šolski učitelj g. Jos. Beljaku. Čestitamo!

Ustrelil se je v Celovcu iz neznanega vzroka enoletni prostovolec Karl Krainer. Vzrok ni znan. Nesrečni vojak bil je takoj mrtev.

Zaprl so v Celovcu brezposelnega Lavticer, ki je izvršil razne tatvine in vlogil v zapor.

Pogorela je v Stappitzu pri Zgornji restavracija „Zum See“ z vsem pohištvom. Škode je za 10.000 kron, ki pa je z zavarovanjem krita.

Samomor. Hlapec Jakob Errat pri tiskalniški delu je v samomirlnem namenu v potoku je utonil.

Pogorele so v St. Veitu hiše posestnika Mülle in Finster. Gasilci so izredno hitro oženj hitro zadušili. Govori se, da je nalašč zažgal.

Najboljša za pripravo jako okusne goveje juhe brez dvoma je

MAGGI JEVA **kocka**

po 5 vin.

Prepričajte se torej pri nakupu, da-li ima vsaka kocka na zavitku ime **MAGGI** in varstveno znamko zvezdo s križcem

398

stara, zidana, ki obsega 2 kuhinji s 8 č za kruh peko, velika klet, za več hlev okoli hiše brati veliki vrt. Zavarovana je stoji v prijazni Bistrica, 10 rora in slov je sole. Cena ali pri ku kron zadostuje pojasnila daje p. Judendorfer C. 18, Leoben

Učeneč koj sprejme v Kodela v Pt abolični m in poceni s os. Ornj v P